

Arrest

nr. 161 277 van 3 februari 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X (X)

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X (X), die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 25 september 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 augustus 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat F. HASOYAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, A. L. (...), werd geboren te Jerevan op 09/09/1970 en was sinds 1997 woonachtig in Rusland waar u samen met uw dochter S. D. (...) (ov 6.424.545) het staatsburgerschap verkreeg. Omwille van schulden die uw toenmalige echtgenoot bij de personen G. (...) en A. (...) had, werden u en uw dochter jarenlang door hen afgeperst en vervolgd. Omwille van deze reden vluchtte u in 2009 samen met uw toen nog minderjarige dochter vanuit Rusland naar België. Op 29/04/2009 diende u er een eerste asielaanvraag in. Op 09/10/2009 werd voor u door het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen gezien het bedrieglijke karakter van uw asielaanvraag. U legde immers bedrieglijke verklaringen af over

zowel de vervolgingsfeiten, uw nationaliteit (u gaf aan enkel de Armeense nationaliteit te hebben) als over de identiteit van u en uw dochter (Ari. L. (...) ipv Aru. L. (...) en uw dochter K. D. (...) ipv S. D. (...)). Het beroep dat u hiertegen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen indiende, werd op 31/05/2010 verworpen. Op 17/07/2012 diende u samen met uw dochter D. (...) een nieuwe asielaanvraag in. Hierin gaf u toe gelogen te hebben over de naam en nationaliteit van u en uw dochter. U gaf verder aan problemen gekend te hebben met de vader van uw tweede kind (M. (...)) die van Azeri origine is. Nadat hij u had verkracht zou u door hem en zijn familieleden zijn bedreigd ten einde de zwangerschap te beëindigen. Voor het overige bleef u bij dezelfde asielmotieven. Gezien tijdens uw eerste asielaanvraag (naast de identiteit en de nationaliteit) reeds de ongeloofwaardigheid van de door u verklaarde vervolgingsfeiten werd vastgesteld en er hieromtrent bijkomende tegenstrijdigheden werden vastgesteld werd voor u en uw dochter op 13/09/2012 opnieuw een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Bij het beroep dat jullie hiertegen indienden werd de afstand van geding vastgesteld. Op 27/04/2015 dienden u en uw dochter een nieuwe asielaanvraag in. Uw huidige asielaanvraag steunt enerzijds op dezelfde motieven die u naar aanleiding van uw vorige aanvragen uiteen hebt gezet. Daarnaast haalde u aan dat uw dochter een relatie heeft met een Iraakees en in 2015 bevallen is van een kind van hem. Gezien deze relatie kan u niet terug naar Rusland gezien dergelijk relaties (tussen een christene en een moslim) niet worden aanvaard door de Armeense gemeenschap aldaar. Voorts bleef u bij uw vrees ten opzichte van de vader van M. (...) en zijn familie. U geeft nu wel aan dat u 2-3 jaar een (buitenechtelijke) relatie met hem heeft gehad. Omwille van het feit dat hij getrouwd is, zouden hij en zijn familie u onder druk (bedreigingen en ook slagen) hebben gezet om het kind te aborteren. Op 29/05/2015 werden de asielaanvragen van u en uw dochter in overweging genomen. Om uw asielaanvraag te ondersteunen legde u volgende documenten neer: een geboortebewijs van uw dochter M. (...) en een artikel uit het blad 'Basil'.

B. Motivering

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw eerste asielaanvraag werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus gezien u manifest bedrieglijke verklaringen aflegde aangaande de door u verklaarde vervolgingsfeiten, uw identiteit en uw staatsburgerschap. Ondanks het feit dat u tijdens uw tweede asielaanvraag uw echte identiteit en staatsburgerschap aangaf, werd ook voor deze aanvraag door het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen gezien de bijkomende manifest tegenstrijdige verklaringen die u met betrekking tot uw vervolgingsrelaas aflegde. De beroepen die u tegen beide beslissingen indiende werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen telkens verworpen op formele gronden. U voert in het kader van onderhavige derde asielaanvraag geen gegevens of elementen aan die een ander licht werpen op de uitkomst van uw vorige asielaanvragen, zodat deze gehandhaafd blijft. Bijgevolg kunnen met betrekking tot deze derde asielaanvraag pertinente elementen van u worden verwacht die het verlenen van internationale bescherming alsnog rechtvaardigen. Dit is echter niet het geval.

Betreffende de problemen met de afpersers van uw ex-echtgenoot dient te worden gesteld dat deze problematiek reeds tijdens uw eerste en tijdens uw tweede asielaanvraag manifest ongeloofwaardig werd bevonden en dat u hieromtrent tijdens uw derde asielaanvraag geen nieuwe elementen ter zake aanbrengt (DVZ verklaringen 15, CGVS gehoren). Logischerwijs blijft de ongeloofwaardigheid van deze problematiek dan ook overeind.

Betreffende de problemen die u zou hebben met de vader van uw dochter M. (...) en zijn familie, omdat zij destijds wilden dat u het ongeborn kind wegdeed, alsook met de Armeense gemeenschap, omdat u een kind met een moslim heeft, dient te worden vastgesteld dat deze door u verklaarde vervolgingsvrees evenmin kan overtuigen. Vooreerst dient te worden gesteld dat u reeds zwanger was van M. (...) alvorens u uit Rusland vertrok en bijgevolg van u kon worden verwacht dat u met betrekking tot uw vrees ten aanzien van de vader, zijn familie en de Armeense gemeenschap in het algemeen in dit verband reeds tijdens uw eerste asielaanvraag geloofwaardige verklaringen zou afleggen. Echter blijkt dat u tijdens uw eerste asielaanvraag geen enkele melding maakte van de problemen die u in verband met uw tweede zwangerschap heeft gehad en vreest te hebben. Tijdens uw tweede asielaanvraag maakte u wel melding van M. (...) en stelde u dat zij het gevolg van een verkrachting door een Azeri persoon was. U gaf er ook aan dat u problemen met de familie van de vader kreeg die immers eiste dat u het kind niet zou krijgen (CGVS 1ste AA, p. 2, 6-7). Tijdens uw huidige asielaanvraag haalde u dan weer aan dat u reeds 2-3 jaar een relatie had met deze Azeri man en dat de problemen begonnen nadat u zwanger werd van hem. Nergens uit uw huidige verklaringen blijkt echter dat u door de betreffende man werd verkracht, maar dat de oorzaak van uw problemen er daarentegen in lag dat de man getrouwd was en een gezin in Bakoe had (CGVS p. 5). Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat u ook tegenstrijdige verklaringen aflegde betreffende de omstandigheden waarin M. (...) werd verwekt.

Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent onderuit gehaald. Indien u daadwerkelijk vreest vanwege de familie van de vader van M. (...) en van de Armeense gemeenschap in het algemeen gevaar te lopen bij terugkeer kan immers worden verwacht dat u alle elementen hieromtrent direct naar voor brengt en zo accuraat mogelijk weergeeft.

Voorts komt het überhaupt weinig overtuigend over dat u actueel nog zou worden vervolgd vanwege zijn familie gezien u reeds 6 jaar geleden Moskou hebt verlaten, het kind niet erkend is door de vader, u geen concrete indicaties heeft dat zij u en uw dochter zoeken en Moskou een zeer grote stad is (CGVS p.5-6). Bovendien kan verwacht worden dat u bij eventuele problemen met de familie van de vader op bescherming van de Russische autoriteiten kunt rekenen. U haalt immers geen enkele reden aan dat u hier desgevallend niet op zou kunnen rekenen en uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd blijkt dat uw Armeense achtergrond evenmin enige belemmering zou zijn bij het verkrijgen van bescherming vanwege de Russische autoriteiten.

Betreffende het feit dat de Armeense gemeenschap (in het algemeen) u zou vervolgen omdat u een kind met een Azeri man hebt gekregen, dient te worden gesteld dat uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat mensen van Azeri oorsprong noch mensen die een koppel met een Azeri vormen enige vervolgingsproblemen in Armenië kennen. Bijgevolg zijn er dan ook geen redenen om aan te nemen dat u louter omwille van het feit dat uw kind een (deels) Azeri oorsprong heeft enige vervolgingsproblemen in Rusland zou kennen vanwege de Armeense gemeenschap aldaar. U brengt ook geenszins enige objectieve informatie aan die hier op wijst. Het loutere gegeven dat hierover eventueel binnen de Armeense gemeenschap schande wordt gesproken is op zich onvoldoende om als vervolging te worden gekwalificeerd zoals beschreven in de vluchtelingenconventie of in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Bijgevolg kan u niet aannemelijk maken dat u een ernstige vrees voor vervolging heeft omwille van uw dochter M. (...) zoals beschreven in de vluchtelingenconventie of in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Verder gaf u nog een vrees aan te worden vervolgd door de Armeense gemeenschap omdat u uw dochter de toestemming hebt gegeven om te huwen met een moslim. Echter kan u ook hier niet van overtuigen. De enige indicatie voor vervolging vanwege de Armeense gemeenschap is het dreigement van een zeer conservatief Armeens persoon in een Belgisch opvangcentrum in 2009 die de omgang van uw dochter met een moslim niet correct vond. Naast het vage, weinig structurele noch concrete karakter van deze bedreiging was deze man bovendien afkomstig uit Jerevan (en keerde hij ook naar daar terug) waardoor überhaupt niet kan worden aangenomen dat hij u in Rusland zou vervolgen. Dat hij een broer heeft in Moskou aan wie hij erover vertelde kan evenmin gezien worden als een ernstig risico voor u. Deze persoon heeft u immers nog nooit heeft gezien noch kent hij u persoonlijk (CGVS p.2-4). Hierbij kan nog worden opgemerkt dat het zeer bevreedend overkomt dat u tijdens uw eerste asielaanvraag ten overstaan van de bevoegde asielinstanties een valse naam en nationaliteit opgeeft terwijl u dit in diezelfde periode wel blootgeeft aan mensen uit de Armeense gemeenschap ten overstaan van wie u nu een vrees inroept. U stelde wel dat dit per ongeluk gebeurde, maar niettemin getuigt dit geenszins van een ernstige vrees ten overstaan van de Armeense gemeenschap (CGVS p.3). Verder gaf u nog een vage indicatie dat er ook beledigingen en bedreigingen werden geuit door iemand van Armeense origine in het opvangcentrum van Brugge. Naast het feit dat u eerst nog verklaarde dat de bedreiging in 2009 de enige concrete bedreiging was, kon u zelfs de familienaam niet geven van deze persoon die u in Brugge zou hebben bedreigd (CGVS p. 2-3). Dergelijke vage, weinig concrete en louter verbale beledigingen of bedreigingen van 2 individuen kunnen bezwaarlijk geëxtrapoleerd worden naar de gehele Armeense gemeenschap (in Rusland) en duiden evenmin op een ernstig of reëel risico voor vervolging vanwege deze gemeenschap. Gevraagd naar voorbeelden van mensen die in een soortgelijke situatie als u door de Armeense gemeenschap werden vervolgd kon u deze overigens niet geven. U refereerde enkel in algemene termen naar skinheadgeweld hetgeen evenwel losstaat van de Armeense gemeenschap (CGVS p.4). U kon evenmin algemene informatie naar voor brengen die erop wijst dat mensen omwille van een relatie met een moslim in Rusland door de Armeense gemeenschap worden vervolgd, laat staan hun familieleden die het goedkeuren. Bijgevolg betreft het dan ook een blote bewering van uwentwege dat u omwille van de relatie die uw dochter met een moslim heeft door de Armeense gemeenschap in Rusland zou worden vervolgd die geenszins kan overtuigen. Bovendien kan nogmaals worden opgemerkt dat in Armenië geen sprake is van vervolgingen van mensen die een koppel vormen met Azeri (die voor het overgrote deel moslims betreffen) waardoor moeilijk kan worden aangenomen dat u omwille van de relatie van uw dochter met een moslim een risico op vervolging loopt in Rusland vanwege de Armeense gemeenschap zoals beschreven in de vluchtelingenconventie of in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Volledigheidshalve kan worden opgemerkt dat uw dochter de subsidiaire beschermingsstatus heeft verkregen, aangezien het Commissariaat-generaal van oordeel is dat zij en haar partner, met wie ze de

facto een nieuw gezin heeft gevormd, gezien hun persoonlijke situatie bij een eventuele vestiging in elkaars landen van oorsprong, een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade in de zin artikel 48/4, §2, onder b van de Vreemdelingenwet. Aangezien niet kan worden aangenomen dat uw dochter nog ten laste is van u (of omgekeerd) kan onder meer omwille van deze reden dit principe niet op u worden toegepast.

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande motivering niet wijzigen. Het geboortebewijs van M. (...) toont aan dat zij uw dochter is wat nergens in deze beslissing in twijfel wordt getrokken. Het artikel uit 'Basil' indiceert een duurzame relatie tussen uw dochter D. (...) en haar Iraakse vriend. Voorts geeft zij er aan dat zij zich noch in Rusland noch in Irak samen met haar vriend kan vestigen wat evenmin in bovenstaande motivering wordt weerlegd.

Gelet op de hierboven verzamelde vaststellingen kan er bij u geen vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 8 EVRM, van artikel 1 van het Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het evenredigheids- en het redelijkheidsbeginsel.

2.2.1. Waar verzoekende partij opwerpt dat de gezinscel in België met haar meerderjarige dochter nooit werd verbroken, zelfs niet na vorming van een partnerschap van haar dochter, wijst de Raad erop dat de schending van artikel 8 EVRM niet dienstig kan worden aangevoerd tot staving van onderhavige vordering tegen de beslissing van de Commissaris-generaal waarbij, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, uitsluitend over de hoedanigheid van vluchteling van betrokkene en over het al dan niet toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus uitspraak wordt gedaan (vgl. RvS 30 september 2008, nr. 186.661).

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijke aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen enkel de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel dient dan ook vanuit dit oogpunt te worden onderzocht.

2.2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan

ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.4. De Raad stelt vast dat verzoekende partij onderhavige asielaanvraag opnieuw deels steunt op het door haar voorgehouden asielrelaas bij haar eerdere asielaanvragen. Het beroep tegen de desbetreffende beslissingen van verwerende partij – gesteund op het ongeloofwaardig bevinden van het door haar voorgehouden asielrelaas – werd telkenmale door de Raad verworpen. Het gezag van gewijsde van de arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen omvat de vaststelling dat het initieel voorgehouden asielrelaas van verzoekende partij ongeloofwaardig is. De Raad is gebonden door het gezag van gewijsde van deze arresten.

Verzoekende partij kan de mogelijkheid om een volgende asielaanvraag in te dienen niet aanwenden om een vorm van beroep in te stellen tegen de definitieve beslissing inzake haar eerdere asielaanvragen (RvS 15 september 2004, nr. 134.977). Bovendien wijst de Raad erop dat bij de beoordeling van de zaak de commissaris-generaal rekening houdt met alle feitelijke elementen, ook met deze welke resulteren uit verklaringen afgelegd bij vroegere asielaanvragen. Geen enkele wetsbepaling verbiedt immers dat, in het kader van een meervoudige asielaanvraag, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van eerdere asielaanvragen bekend waren.

Waar verzoekende partij in algemene bewoordingen zonder enige verder precisering meent dat de door verwerende partij vastgestelde tegenstrijdigheden, vaagheden en onjuistheden flauwe argumenten zijn en niet van wezenlijk belang, oordeelt de Raad evenwel dat, wanneer verzoekende partij haar asielaanvraag mede steunt op de vrees voor de vader van M. en zijn familie wegens het weigeren te aborteren van het kind, de desbetreffend vastgestelde omissie betreffende de problemen met de tweede zwangerschap tijdens de eerste asielaanvraag en de flagrante tegenstrijdigheid tussen de voorgehouden versies bij de tweede en de huidige asielaanvraag in verband met de omstandigheden van de verwekking van M. wel degelijk essentiële elementen betreffen die verhinderen aan dit relaas enig geloof te hechten.

2.2.5. Aangaande de verwijzing van verzoekende partij naar de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van haar dochter – wat een gemengd religieus partnerschap betreft – wijst de Raad erop dat elke asielaanvraag individueel moet worden onderzocht waarbij rekening moet worden gehouden met de persoon van de asielzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing aangaande de aanvraag. De Raad stelt vast dat de situatie van de dochter van verzoekende partij, die een relatie heeft met een Iraki, een situatie betreft van de onmogelijkheid zich probleemloos, zonder het lopen van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, in elkaars land van herkomst te vestigen, wat niet gelijk is aan de omstandigheden eigen aan onderhavige asielaanvraag.

Verder brengt verzoekende partij geen gegevens aan die ertoe zouden kunnen leiden te besluiten dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt louter en alleen op grond van het statuut van haar dochter. Verzoekende partij kan zich dan ook niet zonder meer steunen op de beschermingsstatus van haar dochter teneinde een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, aannemelijk te maken.

2.2.6. Aangaande de opmerking van verzoekende partij dat de door haar aangebrachte documenten wel degelijk haar relaas aannemelijk maken oordeelt de Raad dat dit betoog een louter tegenspreken betreft van de conclusie van verwerende partij, doch niet de minste concrete weerlegging inhoudt van de aan elk document geëigende motivering van verwerende partij.

Waar verzoekende partij als bijlage bij het verzoekschrift een fotokopie bijbrengt van het *“paspoort van haar ex partner”* wijst de Raad er vooreerst op dat aan fotokopieën geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren zijn (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135; RvS 24 maart 2005, nr. 142.624). Verder kan door de Raad niet worden ingezien wat verzoekende partij met deze kopie wenst aan te tonen, wat zij evenmin verduidelijkt.

2.2.7. Waar verzoekende partij ten slotte verwijst naar een toespraak van president Poetin voor de Doema op 4 augustus 2013 waaruit zij een citaat weergeeft in haar verzoekschrift stelt de Raad vast dat dit citaat handelt over de moslims in de Russische Federatie, meer in het bijzonder dat de Russische gewoontes en tradities niet compatibel zijn aan de sharia-wetgeving en dat wanneer moslims de sharia prefereren hen wordt geadviseerd naar de plaats te gaan waar dit de staatswetgeving betreft. Vermits verzoekende partij een christen is (administratief dossier, stuk 14, verklaring meervoudige asielaanvraag, vraag 9), oordeelt de Raad voormeld citaat niet dienend.

2.2.8. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.9. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat in de Russische Federatie, meer in het bijzonder in Moskou waarvan zij afkomstig is, een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.10. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 12 en 13) en dat verzoekende partij tijdens de gehoren op het Commissariaat-generaal van 20 mei en 6 juli 2015 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.11. Met betrekking tot de verwijzing van verzoekende partij naar het evenredigheidsbeginsel stelt de Raad evenwel vast dat verzoekende partij geen schending van het evenredigheidsbeginsel aannemelijk maakt. De Raad oordeelt dat het proportionaliteitsbeginsel als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel niet is geschonden daar de keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt immers slechts het proportionaliteitsbeginsel schendt wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen, wat *in casu* niet het geval is.

De Raad wijst erop dat het proportionaliteitsbeginsel, in de mate dat verzoekende partij een afweging wenst tussen de negatieve beslissing en de gevolgen van de verwijdering, onder deze vorm in onderhavige procedure niet aan de orde is. Het komt immers de verwerende partij in haar declaratieve opdracht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze jegens de belangen van het onthaalland resorteert derhalve niet onder voormelde zeer specifieke declaratieve bevoegdheid van verwerende partij.

2.2.12. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een

kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat het asielrelaas van verzoekende partij niet als geloofwaardig kan worden beschouwd, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.13. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie februari tweeduizend zestien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT